

Народно събрание

брой: 84, от дата 27.9.2013 г. Официален раздел / НАРОДНО СЪБРАНИЕ

стр.2

Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

УКАЗ № 181

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, приет от XLII Народно събрание на 19 септември 2013 г.

Издаден в София на 20 септември 2013 г.

Президент на републиката: **Росен Плевнелиев**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:

Зинаида Златанова

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17 и 61 от 2013 г.)

§ 1. В Общата част, глава втора, раздел I се създава чл. 16а:

„Чл. 16а. Не е виновно извършено деянието, което е осъществено от лице, пострадало от трафик на хора, когато е било принудено да го осъществи в пряка връзка с това му качество.“

§ 2. В чл. 116, ал. 1 се създава т. 8а:

„8а. с цел отнемане на телесен орган, тъкан, клетка или телесна течност от пострадалия;“.

§ 3. В чл. 131, ал. 1 се създава т. 8а:

„8а. с цел отнемане на телесен орган, тъкан, клетка или телесна течност от пострадалия;“.

§ 4. В чл. 159а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „принудителен труд, за отнемане на телесни органи“ се заменят с „принудителен труд или за просия, за отнемане на телесен орган, тъкан, клетка или телесна течност“.

2. В ал. 2 се създава т. 7:

„7. от длъжностно лице при или по повод изпълнение на службата му.“

§ 5. В чл. 159в думите „принудителен труд, за отнемане на телесни органи“ се заменят с „принудителен труд или за просия, за отнемане на телесен орган, тъкан, клетка или телесна течност“.

Допълнителна разпоредба

§ 6. Този закон въвежда изискванията на Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета (ОВ, L 101/1 от 15 април 2011 г.).

Заклучителни разпоредби

§ 7. В Закона за борба с трафика на хора (обн., ДВ, бр. 46 от 2003 г.; изм., бр. 86 от 2005 г., бр. 33 от 2008 г., бр. 74 от 2009 г. и бр. 68 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 23 след думите „децата – жертва на трафика на хора“ се добавя „и на децата на жертвите на трафик на хора“.

2. Член 31 се изменя така:

„Чл. 31. Жертвите на трафика на хора придобиват статута на специална закрила по реда на този закон и в случаите, в които им е предоставена защита в това качество по реда на друг закон.“

3. В § 1 „Допълнителна разпоредба“ се правят следните изменения:

а) в т. 1 думите „чрез използване на принуда, отвлечане, противозаконно лишаване от свобода, измама, злоупотреба с власт, злоупотреба с положение на зависимост или чрез даване, получаване или обещаване на облаги, за да се получи съгласието на лице, упражняващо контрол върху друго лице“ се заличават;

б) точка 2 се изменя така:

„2. „експлоатация“ е противозаконно използване на хора за разврат, за отнемане на телесен орган, тъкан, клетка или телесна течност от пострадалия, за осъществяване на принудителен труд, за просия или за държане в принудително подчинение, за поставяне в робство или в положение, сходно с робството;“

в) точка 3 се отменя.

§ 8. В Закона за закрила на детето (обн., ДВ, бр. 48 от 2000 г.; изм., бр. 75 и 120 от 2002 г., бр. 36 и 63 от 2003 г., бр. 70 и 115 от 2004 г., бр. 28, 94 и 103 от 2005 г., бр. 30, 38 и 82 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 14, 47 и 74 от 2009 г., бр. 42, 50, 59 и 98 от 2010 г., бр. 28 и 51 от 2011 г., бр. 32 и 40 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г.) в чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Право на закрила по реда на този закон има и лице – жертва на насилие или експлоатация, на което възрастта му не е установена и за което може да се направи основателно предположение, че е дете.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

Законът е приет от 42-ото Народно събрание на 19 септември 2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание: **Михаил Миков**